

[Enggaard.]

første behandling, når de f. eks. blev stillet af venstresocialisterne eller af det kommunistiske parti, mens de var repræsenteret her, så har vi i dag den samme principielle opfattelse af dagsordener i forbindelse med første behandling og tager konsekvensen af det og undlader at stemme.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Ja, også jeg bemærkede mig, at statsministeren følte sig veltilleds med udgangen af denne debat og som en del af sin begrundelse for at være veltilleds anførte, at det radikale venstre ville undlade at stemme for den dagsorden, som er stillet af det konservative folkeparti.

Nu kan vi jo have forskelligt tilfredshedsniveau, men jeg vil da gerne sige til statsministeren, for at det ikke skal sætte sig til nogen illusion, at der er én grund og kun én grund til, at det radikale venstre undlader at stemme og ikke stemmer for. Det er vores principielle holdning, at når der er forslag til første behandling, stemmer vi ikke om dagsordener, så ønsker vi lovforslaget til udvalgsbehandling, også selv om vi er imod det.

Og så vil jeg gerne sige til statsministeren: jeg bemærkede, at han i et af sine tidligere indlæg sagde, at han håbede på samarbejde om dette forslag, og inden for dets principper indbød han til samarbejde. Jeg er ked af at måtte sige til statsministeren, men det kan jo så bidrage til, at der ikke bliver nogen falsk illusion: det er just principperne, vi er uenige om, hr. statsminister.

Morten Lange: Jeg synes også, at statsministerens glæde over passiviteten i en del af den borgerlige fløj var bygget på noget, som ikke var klippegrund. Men til gengæld savner vi måske nok lidt mere præcisering af, hvordan statsministeren bedømmer mulighederne for at komme igennem med dem, der har udtalt en vis sympati for visse af de generelle principper. For det er jo nok det, der skiller i denne sag. Vi er nogle, som mener, at der er visse principielle muligheder i regeringsforslaget, og derfor gerne vil arbejde med det, og så er der nogle andre, som mener, at det er principielt afskyeligt, og at det ikke er en stor vidunderlig hvid flok af en fond, men derimod en afskyelig

snemand, og dér må vi altså indrømme, at der er et klippefast skel i dette folketing, hvad angår dette lovforslag.

Der blev talt fra hr. Ninn-Hansens side om et eller andet med 100 pct. socialisme. Jeg kan ikke forestille mig, den højtærede finansminister nogen sinde har ment sådan noget. Nu devaluerede han heldigvis til 30 pct. Jeg vil for mit eget vedkommende sige, at jeg forstår slet ikke, at hr. Ninn-Hansen tager en diskussion af den art op. Han ved jo udmærket godt, at dette forslag ikke er socialistisk, og det er jo i virkeligheden det, som er den største bekymring. Vi skulle have været videre. De 30 pct. er en overvurdering, som finansministeren foreløbig må stå for. Der er ganske svage socialistiske træk i det; det er en af årsagerne til, at vi mener, vi kan gå principielt på linje med det, men som sagt: 100 pct. En diskussion af den slags førte man engang i Studenterforeningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Ninn-Hansen (se sp. 3806)

forkastedes med 81 stemmer mod 29; 45 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift ved indløsning af fondsbeviser.

(Lovforslaget (nr. 169) findes i tillæg A, sp. 4683, fremsættelsen i tidenden sp. 3094).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven og selskabsskatteloven.